



Fiecare țară își avea grupările ei.

Dar, numai grija zilei trăite nu era deajuns. Asigurarea unui viitor pașnic pentru ei și urmașii lor predomina munca lor în cadrul acestor grupări.

Toți au înțeles că singurii pioni ai păcii nu pot fi decât acei cari au trăit războiul.

Geneva luase ființă.

Dar Geneva, avea nevoie de pretutindeni, de stâlpi de susținere: foștii luptători au înțeles cei dintâiu acest fapt și și-au întins mâna peste țări și peste guvern.

Independent de orice politică de partid, înțelegând numai politica păcii, grupările de foști combatanți și invalizi din războiu s'au înțeles ca în fiecare an să se întrunească într'o reuniune, pe care au numit-o conferința internațională a asociațiilor de mutilați de război și foști combatanți.

Cuvintele ce formează acest titlu în franțuzește se pronunță pe scurt CIAMAC.

Sediul acestei confederații este la Geneva, focarul păcii, unde a luat naștere în anul 1925.

Ciamacul se compune din 31 de federații naționale, aparținând la 9 țări diferite: Belgia, Bulgaria, Danemarca, Franța, Memel, Polonia, România, Cehoslovacia și Jugoslavia.

Până în anul 1933 îngloba și două asociații de foști combatanți din Germania și o asociație de foști combatanți și invalizi din Austria. Din motive cari nu se pot discuta în cadrul acestei conferințe aceste două din urmă asociații nu au mai luat parte la conferințele anuale deși nu au anunțat oficial retragerea din Confederație.

Un comitet internațional cu nucleul la Geneva e format din câte doi membrii din fiecare țară. Acest comitet asigură în țările respective executarea deciziunilor adunărilor anuale.

Dela 1925 până azi s'a întrunit la Geneva, Viena, Paris, Berlin, Praga, Varșovia și Stuttgart. Pentru prima oară s'a întrunit anul acesta comitetul la București pentru a prepara congresul anual care

va avea loc în luna Septembrie la Belgrad.

Este suficient să arunce cineva o privire asupra unui program a acestor congrese internaționale a Ciamacului, ca să-și dea seama câte importante probleme se discută, luându-se hotărâri atât în cadrul organizării asistenței victimelor războiului cât mai ales în cadrul organizării păcii.

Găsesc necesar să arăt pe scurt rezultatele de până azi a eforturilor ce le-a făcut această organizație internațională.

S'a unificat aproape legislația asistenței ce se dă victimelor războiului, stabilindu-se principii generale pentru toate țările participante. Dacă astăzi nu mai domnește haosul de după războiu în legiferarea pensionării și ajutorului dat victimelor războiului, este numai datorită intervenției față de guvernele acestei Confederații.

Preocuparea principală, organizarea păcii și ~~organizarea~~ <sup>realizat</sup> menținerea ideii de pace s'a ~~organizat~~ prin conferințe cât și prin dese intervenții în Parlamentele respective a personalităților de vază, cari atât în sânul acelor parlamente, cât și în sânul Ciamacului au roluri hotărâtoare.

Astăzi când câmpiile rodnice din lungul și latul Europei, sunt încă brăzdate de urmele trecutului războiu, când lucrătorul de pământ tăind brazda adânc, își împiedică încă cuțitul plugului, în oasele celor îngropați în prispă, amintire dură dureroasă a barbariei războiului, când mamele nu și-au uscat încă lacrimile și încă mai port do-liul pe urma celor dispăruți, e o rușine pentru civilizația Europei, să se mai vorbească de războiu.

Până și Ministerele cari organizează apărarea statelor, au înlocuit nomenclatura "Minister de Războiu", prin aceea de "Minister al Apărării Naționale".

Acest cuvânt ~~edios~~ se părea că va dispărea pe vecie din limbajul popoarelor civilizate, când iată că astăzi iarăși freamătă în aer.

Acei ce se gândesc azi la eventualitatea unui războiu, nu pot să nu se cutremuere cu groază de urmările lui.

*de*  
Cuvintele Apocaliptice cari profetizau sfârșitul lumii, par a începe să se precizeze astăzi în mintea tuturor celor cari nu aud peste tot decât de primejdia unui războiu.

Nu există astăzi un singur cetățean a unei țări care să nu aibă aproape clara viziune a ce ar putea fi în viitor războiu.

*de*  
Europa s'ar aprinde dela un capăt la altul și tot ce-i ființă pe continent, ar fi sub continuă presiune a celui mai mare dezastru ce-a bătuit vreodată omenirea, ~~dezastru ce nu s'ar putea asemui decât cu biblicul potop~~, din cauza perfecțiunii mereu crescânde la care au ajuns mijloacele de distrugere.

~~Pe lângă pierderea atâtor vieți, acest războiu ar distruge ireparabil o întreagă civilizație, operă migăloasă a atâtor veacuri de strădanie omenească.~~

~~Mintea oricui refuză să se gândească măcar, că ar putea să se nască o ambiție a unui om sau a unei nații, datorită căreia să se declanșeze un războiu, oricare ar fi năzuințele și oricât s'ar căuta o justificare.~~

~~Și totuși... între pământul se ardează, bugetele statelor se sleiesc și neliniștea și neîncrederea domnesc în toate ramurile de activitate din toate țările.~~

Cele mai proeminente personalități din Europa, s'au mobilizat neavând altă principală ocupație astăzi, decât problemele cari grătesc în jurul păcii.

Trebue să ne mândrim ca buni români că în capul acestor personalități stă ca o strajă a latinității așa cum l'a numit cineva de curând, eminentul nostru bărbat de stat Nicolae Titulescu, care are la activul său atâtea realizări în domeniul internațional.

~~Fi bine,~~ Trebue să se știe că cele dintâiu glasuri cari s'au ridicat în Europa pentru limpezirea a spirităților dintre neamuri, pentru netezirea drumului ce duce spre pace au fost glasurile foștilor combatanți și a victimilor războiului.

Si cine o are, mai cu durere și mai cu competență și mai cu sinceritate, ar fi fost îndrituit să sprijine și să lucreze în jurul

păcii, dacă nu acei cari au suportat ani de-a rândul spiritățile unui războiu, ca acel pe care l'am trăit generația noastră, care întorcându-se la vechile ocupații au găsit totul desorganizat și distrus.

Si au realizat această imensă antantă a sângelui, foștii luptători, în sânul Ciamacului care are câteva milioane de membrii.

Cu drept cuvânt spunea în ședința de deschidere de ieri, camaradul René Cassan, vicepreședinte al Ciamacului, membru permanent în Societatea Națiunilor și profesor universitar: "în sânul nostru nu sunt mici și mari și națiuni, nu sunt amici și inamici, suntem o armată a păcii și nu vom desarma suflătește până ce nu vom izbuti".

~~Sunt multi cari cred că această fabuloasă confederație urmărește substituirea membrilor ei, în locul celor cari în mod oficial lucrează pentru menținerea păcii. Se înșală cine crede astfel.~~

~~Am fost marea armată anonimă atunci când patriile respective ne-au chemat sub steag la războiu, vom fi de acum marea armată - anonimă individualicește - care va lupta în bloc de granit pentru menținerea păcii, fără ca vreunul din cei ce formează blocul să aibă vre-o ambiție personală, servindu-i Ciamacul drept trambulină.~~

~~Acei ce vor fi chemați însă, vor fi ota oricând și cu câtă competență - să colaboreze și învidiu individual asolo unde trebuința o va cere.~~

În fața oricăror dificultăți, Ciamacul nu va da înapoi, așa cum nu au dat înapoi membrii lui odinioară în fața altor dificultăți mai mari.

O pildă de importanța ce se dă acestei confederații de către toate guvernele țărilor participante, este faptul că rapoartele congreselor Ciamacului sunt totdeauna consultate la conferințele de desarmare, iar în țările în care Ciamacul ține congrese sau comitete atât primul ministru cât și Miniștrii invitați se grăbesc să onoreze cu prezența lor, ședințele de deschidere, luând cuvântul și laudând activitatea rodnică a acestor soli ai păcii.

La conferința ținută Duminică la Ateneul Român, de marele nostru prieten Paul Boncour, conferențiarul nu a putut trece cu vederea,

prezența în sală a acestor foști luptători și a menționat în mod special, bucura ce o resimte că printre publicul auditor se găsesc și aceste ~~victime~~ <sup>luptători</sup> a războiului, tablou viu aurorilor din trecut și chemășie a dârjeniei ce o vor pune în luptă pentru pace.

Si dacă diplomații Europei nu au alt țel decât pactele mutuale de securitate și convenții oricum vor fi numite ele, lăudabilă preocupare, să se știe că adevărata pace este tot cum a spus-o Paul Boncour, nu absența războiului ci o certitudine și o liniște sufletească care trebuie sădită în conștiința popoarelor.

Această sădire a liniștei și certitudinii în conștiința popoarelor Ciamacul va ajuta mereu, cu toată hotărârea, cu toată dârjenia și cu orice sacrificii să se infiltreze zi de zi în sufletul celor mici și mulți unde Ciamacul pătrunde și păstrând vie conștiința națională a fiecărui cetățean va convinge de necesitatea tot fără precupețirea oricărui sacrificiu de a menține intacte tratatele de pace și în acelaș timp să-și rea liniștea sufletească, să nu știe ce e ura față de vecini, dorind cu toată hotărârea a trăi în pace.

Atunci când va reuși în toate țările unde activează și acolo unde nu va întârzia să se infiltreze încă, să infăptuiască această operă sublimă, iubirea va înlocui ura și pericolul de războiu, nemaexistând mirajul dela capătul drumului ce-l străbate azi, va fi o realitate.